

חדש
בסוף הגליון
נעימות המאמר
שאלות ותשובות

בעהש"ת

לחזות בנועם

עניינים המתבארים במאמר

מה'עגל' נעשה קרבן

כח המושך וכח המכריח

איך עובד מלאכת השעון

'משכני' אהריך נרוצה

גליון בט • פרשת שמיני • תשפ"ד

גליונות שיעורים ומדעות בתורת ברסלב
breslevmail@gmail.com

יו"ל על-ידי חבורת נוועם ה' דחסידי ברסלב ירושלים עיה"ק

ניצוצות אור מתוך המאמר

כִּי טֹבַע הַנְּשֻׁמָה לְהִיּוֹת נְמוּשֶׁכֶת תְּמִיד לְשִׁרְשָׁה הָאֲמִתִּי, כִּי
שֵׁם כַּח הַמוֹשֵׁךְ הָאֲמִתִּי, אֵד הַכְּרִיחוֹ אוֹתָהּ לִירֵד לְזוֹה הָעוֹלָם,
שֶׁכֵּלּוּ בְּכֻלָּל הוּא בְּכַחֲנִית כַּח הַמְּכַרִּיחַ נֶגֶד הַנְּשֻׁמָה, שֶׁכִּסְפָּה
וְתִשׁוּקָתָהּ תְּמִיד נְמוּשֶׁכֶת לְמַעַלָּה לְשִׁרְשָׁה, אֵד כֹּל כּוֹנֵנֹתוֹ
יִתְבַרֵךְ כְּדֵי שֶׁתִּתְנַבֵּר בְּכַח הַמוֹשֵׁךְ עַל כַּח הַמְּכַרִּית, וְאִזּוֹ תִּהְיֶה
מוֹשֶׁכֶת אַחֲרֵים עִמָּה וְאַחֲרֵים לְאַחֲרֵים

מאמרים ופנינים על פרשת השבוע ומועדי השנה
לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו
מתוך מעינות דברי קדשו של
הרה"ק מוהר"ר **נתן מברסלב** זצוק"ל
בספה"ק ליקוטי הלכות

גליונות שיעורים ומודעות בתורת ברסלב
breslevmail@gmail.com

לכל העדה הארה תנוכה או הצעה נא לפנת ל:
lb1877300@gmail.com
וכן ניתן להקדיש הגליון להצלחה ולישועה בכתובת הנ"ל
לדושימה לקבלת הגליון השבועי יש לשלוח בקשה לכתובת הנ"ל

מאמר אמרי נועם

תכלית הבריאה נגמר דייקא ע"י שיש כח המכריח שמוזנע את האדם מעבודת השי"ת

כל הדברים נמשכים בכח המשיכה לארץ - יש כח המכריח ומרחק מהארץ וכשנפסק חוזרים ונמשכים לארץ - הצדיק והמשכן הם בחי' כח המושך - דווקא ע"י הכח המכריח ומרחק מהשי"ת ומהצדיקים נעשים כלים נפלאים - קרבן אהרן הפך את כח המכריח לקדושה

וַיֹּאמֶר אֵל אֶהְרֹן קַח לְךָ עֵגֶל בֶּן בָּקָר לְחִטָּאת (ויקרא ט.ב).

אם אין כח המכריח נמשכים כל הדברים לארץ

על פי מה שכתב בליקוטי מוהר"ן (תורה ע) כי כל הדברים הם על הארץ, כמו שאנו רואין בחוש, שהכל גדל מן הארץ, וכל הדברים והבריות הולכים ומנחים על הארץ, ואי אפשר שיפסקו ויתרחקו מהארץ. אם לא על ידי כח המכריח, הינו על ידי שיש מי שמכריח הדבר, ונוטלו ממקומו מהארץ, ומרחיקו ממנה. ואחר כך כשנפסק כחו, שהוא כח המכריח, חוזר הדבר ונופל להארץ.

הצדיק הוא בחי' כח המושך להשי"ת וכשנפסק המכריחים חוזרים ונמשכים אליו

והצדיק הוא בחינת עפר, כי הצדיק הוא יסוד עולם, כמו שכתוב (משלי י) וצדיק יסוד עולם; וכל הדברים עומדים עליו, ויש לו כח המושך, להמשיך

כל הדברים אליו. אך על-ידי כח המכריח, מפסיקין ומרחיקין ממנו. הינו, שיש בני אדם, שעל-ידי דבורם ומעשיהם הם מכריחים את בני אדם להפסיקם ולהרחיקם מהצדיק הנ"ל. ולפי כח המכריח, פן מרחיק מהצדיק, ואחר-כך, כשיפסיק כח המכריח, יחזר וימשיך עצמו ויתקרב להצדיק שהוא בחינת עפר, כי כשיפסיק המכריח, ישוב להעפר, להצדיק, שיש לו כח המושך.

המשכן היה מושך את כל ישראל להשי"ת

וזה בחינת משכן, כי משכן היה לו כח המושך, להמשיך אלקות למקום שהיה עומד שם, בחינת (שה"ש א) משכני אחריה נרוצה. אחריה נרוצה דיקא, כי כל מה שמתקרב יותר אליו, הוא רץ ביותר, מחמת הכח המושך, וזה (ויקרא ט,א): ביום השמיני, שהקים משה את המשכן [ששם כח המושך], על-ידי-זה: קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל, שהם כלל ראשי העם, מקטן ועד גדול. כי על-ידי הקמת המשכן, קרא את כל ראשי העם, שהם בחינת אהרן ובניו וכו".

כשמתגבר למשוך עצמו לנקודת האמת ולצדיק יוכל להתגבר בקל על המניעות

ובליקוטי הלכות (הל' יו"ט הל' ה) מבאר וצריך כל אחד לזכר תמיד בזה. שכל המניעות שעוברים עליו, כלם הם בחינת כח המכריח שרוצה להרחיק, אבל כשמתגברין למשך עצמו תמיד אל שרשו אל נקודת האמת למקום שנחצב נשמתו משם, ועקר הכל הוא הצדיק האמת, אזי בקל יתגבר על כח המכריח, כי כח המושך של הצדיק האמת, מושך בעצמו אל האמת,

וּכְשֶׁהוּא יְהִי נְמוֹשֶׁךְ רְצוֹנוֹ תְּמִיד אֵלָיו, בּוֹדְאֵי יִתְגַּבֵּר עַל כַּחַּ הַמְּכָרִיחַ, כִּי בּוֹדְאֵי כַּחַּ הַמוֹשֶׁךְ חֶזֶק הַרְּבֵה מִכַּח הַמְּכָרִיחַ.

**כח המושך הוא נצחי וכח המכריח הוא רק לפי שעה
וע"כ בוודאי כח המושך חזק יותר**

כִּי כַּח הַמוֹשֶׁךְ נִשְׁאָר קַיָּם לְעוֹלָם, וְכַח הַמְּכָרִיחַ הוּא רַק לְפִי שְׁעָה, לְפִי הַזְּמַן שֵׁישׁ כַּחַּ לְהַמְּכָרִיחַ לְרַחֵק, אֲבָל בְּסוּר הַמְּכָרִיחַ יֵשׁוּב מֵאֵלָיו לְמִקְוֵמוֹ וְשָׂרְשׁוֹ עַל-יְדֵי כַּחַּ הַמוֹשֶׁךְ, וְעַל-כֵּן כְּשִׁיתְּגַבֵּר לְהַמְּשִׁיךְ אֵלָיו בְּרְצוֹנוֹ תְּמִיד לְנִקְדַּת הָאֱמֶת שְׁשֵׁם כַּחַּ הַמוֹשֶׁךְ הָאֱמֶתִי, בּוֹדְאֵי יִתְבַטֵּל הַמְּכָרִיחַ וְיֵשׁוּב אֶל מִקְוֵמוֹ הָאֱמֶתִי, וְאֵז יְהִי לּוֹ טוֹבָה גְּדוֹלָה מֵהַ שְׁהִיָּה לּוֹ כַּחַּ הַמְּכָרִיחַ שְׁהִיָּה מְרַחֵקוֹ, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּא לְעוֹלָם, שֵׁיַעֲסֵק בְּמִלְחָמָה זֹו וּבְאֲמָנוֹת זֹאת, לְהַגְבִּיר כַּחַּ הַמוֹשֶׁךְ עַל כַּחַּ הַמְּכָרִיחַ, וְאֵז נַעֲשִׂין מְזָה פְּלִים נִפְלְאִים וְתִקּוּנִים גְּדוֹלִים.

**כל הכלים הנפלאים כגון שעון פועלים דווקא ע"י כח
המושך והמכריח ביחד**

כִּי רַב הָאֲמָנוֹת שֶׁל הַכְּלִים הַנִּפְלְאִים שֶׁנַּעֲשִׂין בְּחֻכְמָה גְּדוֹלָה שְׁקוֹרִין 'מִזְאֲשִׁין' (מְכוּנוֹת), הַכֵּל הוּא עַל-יְדֵי חֻכְמַת כַּחַּ הַמְּכָרִיחַ וְהַכַּחַּ הַמוֹשֶׁךְ, כְּמוֹ לְמַשֵּׁל מְלֶאכֶת הַזֵּיִיגִיר (הַשְּׁעוֹן) שֶׁעֵקֶר אֲמָנוֹת הַלוֹכוֹ הוּא עַל-יְדֵי כַּחַּ הַמְּכָרִיחַ וְהַמְּעַכֵּב שֶׁהוּא הַשְּׁפָרִינְזִינֵעַ (הַקְּפִיץ סִפְרִינְג בִּלְעִיז) שֶׁכּוֹפֵפִין הַבְּרָזֵל וּמְכָרִיחִין אוֹתוֹ עַל-יְדֵי הַשְּׁלֶשֶׁלֶת שֶׁלֹּא כְּטַבְּעָה, וְהִיא כְּטַבְּעָה רוֹצָה לְהַתְּפַשֵּׁט, אֲבָל מְעַכְבִּין אוֹתָהּ וּמְכָרִיחִין אוֹתָהּ וְכוֹפֵפִין אוֹתָהּ בְּעַל כְּרָחָה, וְעַל-יְדֵי־זֶה הוּא כֵּל אֲמָנוֹת הַזֵּיִיגִיר, שֶׁעַל-יְדֵי שֶׁהִיא מוֹשֶׁכֶת עֲצָמוֹת תְּמִיד לְטַבְּעָה לְהַתְּפַשֵּׁט כְּדַרְכָּהּ, עַל-יְדֵי־זֶה הִיא מוֹשֶׁכֶת הַגְּלָגֵל הַקָּשׁוּר בָּהּ וְכֵל גְּלָגֵל מוֹשֶׁךְ חֲבָרוֹ,

והכל באמנות נפלא עד שעושה פעלתו להיות מורה שעות (שעות). וכן יש שארי כלים גדולים ביותר ויותר שעושים פעלות גדולות ביותר, ועקר אמנותיהם הוא על-ידי רבוי השפרינזונים (הקפיצים הספרינג"ס בלע"ז) שיש בהם, שהכל הוא על-ידי כח המכריח וכח המושך, כי כח המושך אי אפשר לבטל.

הנשמה ירדה לעולם המכריח ומרחק מה' ובכיסופיה
להשי"ת היא מושכת כל הבריאה לה'

והבן היטב הנמשל, כי טבע הנשמה להיות נמשכת תמיד לשרשה האמתי, כי שם כח המושך האמתי, אך הכריחו אותה לירד לזה העולם, שכלו בכלל הוא בבחינת כח המכריח נגד הנשמה, שכספה ותשוקתה תמיד נמשכת למעלה לשרשה, אך כל פונתו יתברך כדי שתתגבר בכח המושך על כח המכריח, ואז תהיה מושכת אחרים עמה ואחרים לאחרים, כמו הגלגלים והאופנים של הזיגור הנ"ל, שהם מתנשאים והולכים ופועלים פעלתם דיקא על-ידי שיש כח המכריח וכח המושך. וכל מה שמתגבר כח המכריח ומרחיק ביותר, נעשים כלים נפלאים יותר ויותר, למי שבקי באמנות לכונן המדה, איך להגביר כח המושך בחכמה נפלאה שיפעל פעלת אמנותו.

צריכים להמשיך את עצמו מתוך כח המכריח לכח
המושך

והאדם הוא בעל בחירה, ויש לו כח תמיד להגביר בתשוקתו ורצונו החזק את כח המושך, ואז יהיו נעשים כלים נפלאים ותקונים נוראים דיקא על-ידי שהיה כח המכריח, כי על-ידי זה דיקא מושך אחר עמו וכו' שמעלין כל הקדשות הנפולות, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (מגלה ו): 'עתידין בתי

תִּרְטִיאוֹת' וְכוּ' [ללמד בהו תורה], בְּבַחֲיַנֵּת 'לֹא גָלוּ יִשְׂרָאֵל אֶלָּא כְּדֵי שְׂיִתּוֹסְפוּ עֲלֵיהֶם גְּרִים' (פסחים פז:), וְהֵבֵן הַיֵּטֵב לְדַמוֹת הַמְּשָׁל לְהַנְמִשָּׁל, כִּי פֶלֶא הוּא. וְעַקֵּר הַדְּבָר, שֶׁבְּתוֹךְ תַּקְוָה הַתְּגַבְּרוֹת כַּח הַמְּכַרֵּיחַ, אֵל יִשְׂכַח בַּכַּח הַמּוֹשֵׁף שְׂגָדוֹל מִמּוֹנוּ הַרְבֵּה וְקִים לְעַד וּלְנֹצֵחַ, וַיִּמְשִׁיף עֲצָמוֹ מִרְחוֹק מֵאֵד אֶל כַּח הַמּוֹשֵׁף הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא הַצְּדִיק שֶׁהוּא נִקְדָּת הָאֲמִת.

העגל שהקריב אהרן הפך את כח המכריח לקדושה

זוה שְׁכַתוֹב אַחַר פְּסוּק: "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי - קַח לָךְ עֵגֶל בֶּן בָּקָר לְחֻטָּאת", וּפֶרֶשׁ רַש"י: 'לְכַפֵּר עַל עוֹן הָעֵגֶל'. כִּי עֵתָה נִתְּהַפֵּךְ הַכַּח הַמְּכַרֵּיחַ וְעוֹלָה לְקָרְבָּן, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַה שְׂמַעְלִין עֵגֶל בֶּן בָּקָר דִּיקָא לְחֻטָּאת, כִּי מִשָּׁם, מִבְּחִינַת שׁוֹר וְעֵגֶל, מִשָּׁם בְּעֲצָמוֹ הַשְּׁתַלְשְׁלוֹת יִנְיַקַת הָעֲבוּדָה זָרָה שֶׁל עֵגֶל שֶׁהַתְּגַבֵּר מִסְטָרָא דְשִׂמְאֵל, כִּידוּעַ (זֶהר בְּרֵאשִׁית מז:), שֶׁשָּׂרֵשׁ הַיִּצְרָה־הַרַע מִסְטָרָא דְשִׂמְאֵלָא שֶׁהוּא בְּחִינַת שׁוֹר וְעֵגֶל, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (יחזקאל א, י): "וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשִּׂמְאֵל". וְצוּהַ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַעֲלוֹת דִּיקָא הָעֵגֶל לְחֻטָּאת, לְהַפֵּךְ כַּח הַמְּכַרֵּיחַ אֶל הַקְּדוּשָׁה, כִּי אַחֲרֵי כֵן כְּשֶׁשָּׁבִין נַעֲשֶׂה תַקוּן נִפְלֵא עַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא.

כל המלאכות הם בחינת כח המכריח

כִּי הַכֹּל נִבְרָא בְּשִׁבִיל הָאָדָם, כְּדֵי שֶׁהָאָדָם יִגְבִּיהַ הַכֹּל וַיִּמְשִׁיף הַכֹּל לְשָׂרְשׁוֹ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא הַבּוֹרָא הַיְחִיד הַקְּדָמוֹן יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה, דְּהֵינּוּ עַל־יְדֵי שֶׁהָאָדָם מִשְׁמֵשׁ עִם הַדְּבָר לְצָרְכוֹ, עַל־יְדֵי־זֶה מִגְבִּייהַ הַדְּבָר לְשָׂרְשׁוֹ, אִם הוּא צְדִיק שְׂכּוֹנְתוֹ בְּכֹל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹשֶׂה לְשִׂמּוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד. אָבֵל אֵין שׁוּם דְּבָר נִגְמָר בְּשִׁלְמוֹת כִּי אִם עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָאָדָם, כִּי כֵן בְּרָא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כֹּל הַדְּבָרִים שֶׁהָאָדָם יִגְמֹר הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (בְּרֵאשִׁית דְּבָרָה יא,

ו: 'החטים צריכין לטחון' וכו', והם כלל כל המלאכות שהאדם עושה וכלם הם בבחינת כח המכריח, שמכריח את הדבר ומשנה אותו מטבעו ומקומו הראשון. כגון החורש שמשנה האדמה ומזיז הרגבים והצורות ממקומם על ידי החפירה והחרישה, וכן הזרע שלוקח הזרעים ממקום שמנחים ומכריחם להפילם על הארץ, וכן הקוצר וכו'.

כשהכח המכריח הוא על מקומו אזי מתגברים מתוכו להמשיך את כל הבריאה להשי"ת

אבל זה הכח המכריח הוא לטובה, כי כונתו בשביל כח המושך שהוא האדם, שאצלו עקר כח המושך להשם יתברך, כי אי אפשר שימשך הדבר לצרך האדם, שזה עקר תקונו הדבר ועלייתו לחזר ולהמשיך לשרשו, כי אם על ידי שמכריחין אותו לתקנו על ידי כל המלאכות שבני האדם עושין, כי החטים אי אפשר לאכל עד שקוצרין וטוחנין וכו'. נמצא, שכל כחות המכריחין שבני אדם עוסקין בהם הכל לטובה בשביל כח המושך, כי בודאי אין אדם מכריח האבן להגביה ממקומו להשליכו למעלה כי אם בשביל איזה כונה לצרך בנין או איזה מלאכה, והכל לצרך האדם ששם עקר כח המושך העליון, כי עקר כח המושך האמתי הוא להמשיך הכל להשם יתברך שבשביל זה נברא הכל.

עיקר הבחירה הוא לנצח את המכריחים בכח צדיק הדור

אבל כל זה אם היזה העולם מתנהג כראוי תמיד, אבל השם יתברך ברא הכל בשביל הבחירה, ועקר כח הבחירה שנתן כח לטעות, עד שיש בני אדם שהם בחינת כח המכריח שרוצים להכריח להרחיק, חס ושלום, מכח

המושך האמתי לגמרי, על־ידי תאוותיהם ומדותיהם ומעשיהם ודבוריהם הרעים והפגומים, על־פן היא מלחמה גדולה להאדם בזה העולם, כי הכל כאשר לכל נברא רק בשביל מלחמה זאת של הבעל בחירה. על־פן העקר הם צדיקי הדור המבחרים, שיש להם כח המושך נפלא מאד מאד שיכול להתגבר על כל מיני כחות המכריחים שבעולם, עד שסוף כל סוף יתהפך הכל לטובה, כי דיקא על־ידי עצם רבוי הכחות המכריחים המתנגדים וכו', על־ידי־זה דיקא יגמור האמונות הנפלא של יוצר בראשית, אבל לעת עתה המלחמה חזקה ונוראה מאד.

**ע"י התפילה שמתפלל על כח המכריח שמתגבר עליו
זוכה לנצח ולהפך המכריח לכלים נפלאים**

וזה שאמרו (ברכות ז'): 'רצוני לעשות רצונך אך שאור שבעסה מעכב וכו'. הינו שהזכיר שכח המושך חזק מאד, ורצונו נמשך אל האמת לעשות רצונו יתברך, אך שאור שבעסה מעכב, שהוא כח המכריח, וזהו בעצמו שהזכיר זאת בתפלתו לפני השם יתברך, בזה הגביר כח המושך מאחר שמעיד בפיו שכל המונעים והמסיתים הם בחינת כח המכריח ואין זה שלי כלל, וכי רצון שלי הוא רק לעשות רצונך, שהוא בחינת כח המושך, בזה מגבירים כח המושך שיפעל פעלתו, אף־על־פי שיש כח המכריח, אדרבה, על־ידי־זה דיקא יהיה נגמר האמונות הנפלאות גדולות ונוראות.

**קבלת השכר לעתיד יהיה לראות נפלאות השי"ת
העושה כלים נפלאים מהמכריחים נגד הקדושה**

בבחינת (שמות לד, י'): "נגד כל עמך אעשה נפלאות וכו', נגד דיקא, הינו על־ידי בחינת "נגד כל עמך" שהם בחינת המתנגדים אל האמת, שהם

בְּחִינַת כַּח הַמְכָרִיחַ, שֶׁהֵם מוֹנְעִים בְּדַבּוּרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם מִנְקֻדַּת הָאֲמֶת, עַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ וְכוּ' כִּי נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ (שְׁמוֹת לז, י), כִּי בְּוֹדָי יֵרְאוּ אַחֲרֶיךָ נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת כְּשֵׁיגְמוֹר הַשָּׁם־יִתְבַּרְךָ אֶת פְּעֻלוֹתָיו עַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא. וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים לא, כ): "מִה רַב טוֹבְךָ וְכוּ', פְּעֻלַּת לַחֲסִים בָּךְ נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם" - 'נִגְדַ' דִּיקָא, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא פְּעֻלַּת רַב טוֹב הַצָּפוֹן וְכוּ' שֶׁהוּא נִפְלְאוֹת הָאֲמִנוֹת הַנִּלְ, שֶׁהֵם בְּחִינַת נִפְלְאוֹת הַשָּׁם־יִתְבַּרְךָ, שֶׁהֵם קַבּוּל הַשְּׂכָר שֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים, שֶׁכֻּלָּם נִגְמְרוּ וְנַעֲשׂוּ דִּיקָא עַל־יְדֵי שֶׁהִיא הַתְּנַגְּדוֹת כְּזֶה, שֶׁהוּא בְּחִינַת כַּח הַמְכָרִיחַ נִגְדַּ כַּח הַמוֹשֵׁף.

עיקר התגברות כח המושך הוא ע"י רצון וכיסופים

וְזֶה בְּחִינַת גְּדֻלַּ מַעֲלַת הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין בְּעֲצֻמֹן אֶל הַקְּדוּשָׁה, כְּמַבְאָר בְּדַבְּרֵי ז'ל הַרְבֵּה מְזֵה. כִּי עֵקֶר הַתְּגַבְּרוֹת כַּח הַמוֹשֵׁף הוּא עַל־יְדֵי הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין, בְּחִינַת "מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה". לְשׁוֹן רְצוֹן, שֶׁכְּשֶׁהוּא נִמְשָׁף בְּרְצוֹנוֹ אֶל הָאֲמֶת לְהַשָּׁם־יִתְבַּרְךָ וּלְצְדִיקֵי אֲמֶת, אֲזִי מֵתַגְּבֵר שְׂרֵשׁ כַּח הַמוֹשֵׁף דִּלְעֵלָא שֶׁהוּא בְּחִינַת "מִשְׁכְּנֵי".

פניני נועם

הסתלקות הצדיקים היא בחינת שבת

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' לֵאמֹר בְּקִרְבֵי אֶקְדֹּשׁ (ויקרא יג, א).

אֲבָל מֵאַחַר שְׂפִוּנָתָם הָיָה לְמוֹכָה, עַל־כֵּן זָכוּ שְׁעַלְיָדֵי מִיתָתָם תִּקְנוּ הַרְבֵּה, כִּי נִתְקַדֵּשׁ הַמּוֹשֶׁבֶן עַל יָדָם, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (ויקרא רבה יב, ב) שְׂאֲמֹר מֹשֶׁה: סְבוּר הָיִיתִי שְׂיִתְקַדֵּשׁ הַמּוֹשֶׁבֶן בִּי אוֹ בְּךָ, עַכְשָׁיו אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהֵם גְּדוּלִים מִמֶּנִּי וּמִמֶּךָ, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן לֹא עָלְתָה בְיָדָם לְתַקֵּן בְּחַיֵּיהֶם, אֲדַרְבֵּא, נִעְנְשׂוּ וְנִחְשַׁב לָהֶם לְעוֹן, רַק גָּרְמוּ תַקּוּן עַל־יָדֵי מִיתָתָם, שְׁנִתְקַדֵּשׁ הַמּוֹשֶׁבֶן עַל־יָדֵי הַסְתַּלְקוּתָם, כִּי צַדִּיקִים גְּדוּלִים כְּשֶׁנִּסְתַּלְקִים הֵם פְּאִים מִיָּד לְבְחִינַת שְׁבֵת וְזוֹכִים לְיוֹם שְׁבָלוֹ שְׁבֵת וּמְנוּחָה זְכוּ, כְּבְחִינַת (ישעיה נה, ב) "יָבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחֹו עַל מְשֻׁכְבוֹתָם", 'יְנוּחֹו' דִּיקָא, בְּחִינַת שְׁבֵת וּמְנוּחָה.

(ליקוטי הלכות הל' תערוכות הל' ה, ז)

כל חודש ניסן קדוש בקדושת ראש חודש

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁ חֳדָשִׁים (שמות יב, ב).

זוֹה בְּחִינַת רֵאשׁ־חֳדָשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת הַהִסְתַּרְתָּה שְׂמִינְלִין הַהִסְתַּרְתָּה, עַל־יָדֵי שְׂיִוְדָעִין שְׁגָם שָׁם מְלַבֵּשׁ דַּעַת, כִּי דִיקָא אִזּוּ כְּשֶׁמְגִיעִין

לְתַכְלִית הַהִסְתָּרָה וְהַיְרִידָה, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּבַחֲיַנַת הַסְתָּרָה שְׁבִתוֹף הַסְתָּרָה, אֹזֵי דִיקָא מְגַלִּין הַהִסְתָּרָה וְנַעֲשֶׂה מִמֶּנָּה דַעַת גְּדוּל, וְזֶה בְּחִינַת יְצִיאַת מִצְרַיִם שֶׁהָיָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עָלְיוּ הַשָּׁלוֹם, כִּי יִשְׂרָאֵל הִגִּיעוּ אֶז לְתַכְלִית הַיְרִידָה עַד שֶׁלֹּא הָיוּ יְכוּלִים לְהַתְמַהֵמָה שָׁם אִפְלוּ רָגַע אַחַת, אִךְ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ הָיָה מְכֻוֵן אֶת הַשְּׂעָה, וְהַמְתִּין עַד אֲשֶׁר הִגִּיעוּ לְתַכְלִית הַיְרִידָה, וְאֹזֵי דִיקָא הָיָה מְגַלֵּה הַהִסְתָּרָה וְנִמְשָׁךְ דַעַת וְאוֹר גְּדוּל, וְגֵאֲלָם אֹז דִיקָא, וְעַל-כֵּן בְּנִיסָן שָׁבוּ הֵיטָה גֵאֲלַת מִצְרַיִם, בְּחִינַת רֵאשִׁי-חֲדָשׁ, עַל-כֵּן נִקְרָא רֵאשׁ חֲדָשִׁים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת יב, ב): "הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים". הֵינּוּ שְׁנֵינִסָן כָּל הַחֲדָשׁ כֵּלּוּ הוּא בְּבַחֲיַנַת רֵאשִׁי-חֲדָשׁ, כִּי כּוּ הָיָה גֵאֲלַת מִצְרַיִם, שֶׁזָּהוּ בְּחִינַת רֵאשִׁי-חֲדָשׁ, עַל-כֵּן נִזְחַנּוּ כּוּ יוֹם-טוֹב כְּכֵלּוּ וְאִין אֹמְרִים כּוּ תַחֲנוּן (אֲרַח חַיִּים סִימָן תַּכְט, סַעִיד ב), כִּי כָּל הַחֲדָשׁ כֵּלּוּ הוּא בְּבַחֲיַנַת רֵאשִׁי-חֲדָשׁ, כִּי כּוּ נִתְגַּלֵּה בְּחִינַת קְדֻשַׁת רֵאשִׁי-חֲדָשׁ.

(ליקוטי הלכות הל' ראש חדש הל' א)

ברכת מזל טוב ותשואות תן

למנחה"ד יוסף ב"ד יעקב בריונס שליט"א

אשה נרב דלק ממוצאות תליון

לדגל שמחת חולדת הבת בשעמו"מ

זכות ההפצה תעמוד לו שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

המברכים

מכון "לחזות בנועם"

נעימות המאמר שאלות ותשובות

שאלה

אני בחור ולומד בישיבה, ואני מרגיש כל הזמן כאילו לא רוצים אותי מלמעלה ח"ו. כשאני יושב ללמוד אין לי עצבים [מה שקורין נערווע"ן] ללמוד יותר מחמש דקות, בתחילת התפילה אני מחכה לשמוע שהבעל תפילה כבר אומר עלינו לשבח, וכן הלאה, אני פשוט מרגיש שדוחים אותי מעבודת השם, ולא רוצים אותי.

תשובה

לכבוד הבחור היקר והנחמד, מתוך השאלה שלך אני רואה שב"ה יש לך רצונות חזקים להתקרב אל השי"ת, ללמוד ולהתפלל בכוונה וכו', ולמלאות את התפקיד שלך בזה העולם, כמו בחור רציני שאינו מוותר, רק בגלל שלא הולך לך. אתה חושב כאילו דוחים אותך, ולא רוצים אותך ח"ו, בחור יקר! תדע שזה ממש להפך מהרגשתך, שכל מה שנראה שדוחים אותך, הוא רק כדי שתתחזק ברצונות חזקים יותר, מתוך כל הקשיים, ולמשוך עצמך עי"ז ברצונות חזקים להשי"ת, וכמו שהוא באמת עם לבבך! ותראה בתוך מאמר השבוע מליקוטי הלכות, שמבאר באריכות נפלאה, שזה כל הכוונה במה שהשי"ת הוריד נשמה קדושה, לזה העולם הרחוק כל כך מעבודתו ית', הכל הוא רק כדי שיתגבר מתוך ריחוקו למשוך עצמו להשי"ת, ועי"ז יזכה לעשות כלים נפלאים להשיג אותו ית', ותראה שם המשל הנפלא מחכמת השעון [זייגע"ר] שברא השי"ת, שהכלי הנפלא הזה נברא רק ע"י כח המכריח, שמכריח אותו להתרחק מטבעו האמיתי, והוא מושך את עצמו בכל פעם לחזור לטבעו, ודייקא עי"ז יוצא כלי נפלא כזה, וכן הוא בכל הכלים, וכל שחזק יותר כוח המכריח אפשר לייצר כלים יותר נפלאים, שיעשו פעולתם כראוי, ואם בגשמיות בדברים של עולם הזה הוא כן, כמה אתה צריך ללמוד ממנו למצב שלך ברוחניות, שאתה יודע לבד שבאמת יש לך רצונות חזקים לעשות רצונו ית', ורק שיש לך מניעות חזקים שמכריחים אותך להפך, תדע שכל הכוונה הוא כדי שתתגבר מתוך הקשיים למשוך את עצמך להשי"ת, ועי"ז תזכה לעשות כלים נפלאים להתקרב להשי"ת, שיתהפך ממש מהפך אל הפך, שתזכה להגיע למה שאתה כוסף כל כך, לנעימות ושמחה גדולה בעבודתו ית', שכל דף גמרא וכל תפילה וכו', יהיה אצלך ערב ומתוק מאוד, והכל דייקא ע"י שמשכת את עצמך מתוך הקשיים להשי"ת, ולא הנחת את עצמך ליפול למחשבות שהיה נראה לך מקודם שמרחקים אותך מהשי"ת ח"ו, יותר מזה תראה לבד בתוך המאמר של השבוע ואז יערב לך.